

2. Зар да та људска мржња ту Претегне Бож'ју милост?
Ма да би они још већма Држали то за лудост?
Реч та од Бога свагда ј' тек Премудрих руг, - сиротих лек!
3. Једни се мрште, Господе, А други презиру Те:
Зар за то ја да узмакнем: И манем Твоје путе?
Како пред Бога да станем, Кад му се Сина одрекнем?
4. Зар грешном свету за љубав Истину да сакријем?
И за провести време ту, Нек с' чује - да је јавим?
Да избегавам крста срам, На ком пострада Христос сам?
5. Шта је тај, од чије мржње, Гњева, руга, да с' бојим?
Човек је он! - и није Бог, Роб греха сав у смрти!
Ах! лаган ти је човек свак, Ко што ј' водени мехур лак!
6. Па нека људи бесне сад! Бог ће на супрот стати,
Штитом ће мене покрит' Он, И награду ми дати;
Љубав је Бож'ја ослон мој, У невољи и беди злој.
7. Љубав к' Исусу гони ме Да изгубљене тражим,
Да заблуделе овце све К' јединородном вратим;
Да их молењем, сузама Оппростим пакленог дима.
8. Па нек ми зато од сваког Презрено буде име,
К'о злобног и одбаченог, Нек ме свет и прокуне: -
Страх ће ме Божиј' научит' Крстових мука с' не плашит'.

114. УСКЛИК ПРИ РАСТАНКУ

1. { Ов - де смо са - да у ти - хој дру -
Брат с' бра - том ов - де да се о - про -

The musical score is written for two staves, Treble and Bass clef, in a key with two flats (B-flat and E-flat) and common time (C). The melody is simple and folk-like, with a mix of quarter and half notes. The lyrics are written below the staves, with a bracket indicating the first line of the song.

жи - ни, Рас-тан-ка е - во с' при-бли - жу - је
сти - мо, Час о - вај на-ђе са - ку - пље-не

час. } Ср - ца нам би - ју још јед - ном за -
нас. }

јед - но; Љу - баз - ни, с' Бо - гом у и -

ме Хри - сто - во!

2. Слогом се красном ми здружисмо овде,
Блажене часе памти овај дом;
Срце се к' срцу приљубило беше,
Дуси лећаху Оцу небесном;
Појасмо овде удруженом снагом,
У славу Спаса, Цару части славном.
3. За то у груд'ма нашим љубав влада,
Коју нам Христос заповеди Спас,
Да сваки међ' нам истинито љуби -
Ма крст, јад, руга и смрт снашла нас!
Он кој' је с' крстом напред иш'о овде,
С' љубављу некад примиће нас онде.
4. Па сада с' Богом, о премила браћо,
Искрено с' вама праштамо се сад!
Ако л' и опет нама дато буде
Очима тела видити се кад,
Срце ће наше сласт осећат' силну,
Нашавши опет ту љубав обилну.
5. Ако л' је друкче за нас одређено,
И више овде не видимо с' ми;
Ако нам живот хитрије протече,
Нег' што сад овде помишљамо сви;
Тад' нек нас Господ у град' мира здружи,
Где месец, сунце не треба да служи.
6. Пруж'те нам дакле сад братинске руке,
Прим'те опроштај од нас, љубазни!
О да би Господ сваком подарио,
Љубезна децо, конач блажени;
У оне пределе гледамо ми там',
Где ћемо бити здружени с' јагњетом.
7. Ми полазимо, - ви здрави остајте!
И држ'те с' тврдо Спаса свог, Христа!
И реч Му никад не изостављајте,
Реч Тога, кој' је нам све и сва, -
Нек се душману не врати ни једно!
Држите тврдо, сви слово Христово!

8. Па сада: с' Богом! - пружимо си руке,
Последњи пут зар састасмо се ми!
Нек сви на Спаса, Господа гледамо,
Јер Он је пут наш, кој' к' небу води!
Тад' завапимо срцем и устима:
Благодат Христа нек буде са свима!

115. ПОЈАЊЕ

(Ефесц. гл. 6. ст. 10 до 19.)

(На глас бр. 114.)

1. Обуците се у оружје Божје,
Силом одозго, да с' браните ви:
Јер лако с' људско срце забуњује
И вас напада злотвор лукави;
И рат наш није тек с' телом и крви,
Са злим духов'ма имамо с' борит' ми.
2. За то узмите све оружје Божје,
Да се одбранит' мож'те у дан зли
Када насрне управитељ таме,
Да би ви њега тад' победили,
Опаште бедра са истином правом,
Нек вас Дух Христов обасјава јасном.
3. Штит вере, браћо, узмите сврх свега,
Добар је против лукавштине зле;
На вас ће летит' све пламене стреле,
Ал' штит ће тај их погасити све;
И спасенија кацигу узмите
И мач духовни да пре победите.
4. И без престанка молит се Богу,
И издржите у мољењу свом!
Јер чврсто сада држати се ваља,
А ко се Христа држи, благо том!
Хиљада стрела нек на њега падне,
К'о победитељ он увек остане.
5. Пут вам је познат' ког' вам Он показу,
Он, кој' предњачи собом кроз крст нам;
Љубите Њега све већма и већма,